

at paa forskellige Punkter er det, der egentlig var Tanken med Præstelønningsloven, ikke klart udtrykt, og jeg har derfor tilladt mig at fremsætte et Lovforslag, som gaar ud paa at foretage Afhjælpning af disse Mangler.

Det første dertil sigtende Forslag findes i det foreliggende Lovforslags § 4. Det gaar ud paa at foretage en Ændring i den nugældende Lønningslov § 1 g. Dette Stykke handler om den Nedsættelse eller Oprykning, som skal finde Sted i Præsteembederne, naar man i et Embede efter Menighedsraadets Ønske har faaet ansat en Præst, som ikke opfylder Betingelserne for at overtage et Embede i den paagældende Lønningsklasse. Det hedder da, at medens det paagældende Embede saa maa rykke ned i den Lønklasse, hvortil vedkommende Præst er kvalificeret, foregaar der samtidig en Oprykning fra en lavere til den nærmest følgende højere Lønningsklasse af det eller de Embeder i Stiftet, hvis Indehaver eller Indhavere hver indenfor sin Lønningsklasse har den højeste Tjenestealder, hvad enten vedkommende Embede eller Embeder forinden faktisk er indtraadt under den nye Lønningsordning eller ikke. Herefter maa man gaa ud fra, at det, som er det bestemmende med Hensyn til Oprykning, er den Lønklasse, hvori Embedet skal indordnes, naar det bliver ledigt, men det vil altsaa sige, at Embeder, der er bestemte til at indgaa i første Lønningsklasse, overhovedet ikke kan komme i Betragtning ved Oprykning, selv om de faktisk har en Embedsindtægt, der maaske endog ligger under Slutlønnen i 2den Lønningsklasse. Det er selvfølgelig en Uretfærdighed, og det har aldrig været Lovens Mening. Her foreslaar jeg nu, at dette Punkt ændres saaledes, at det kommer til at hedde: „Oprykning skal finde Sted, hvad enten paagældende Embede allerede er indgaaet under den nye Lønningsordning eller ej, og i sidstnævnte Tilfælde uden Hensyn til, i hvilken Klasse Embedet skal indgaa ved den endelige Indordning i Lønningsklasserne“. Vedtages dette, kan der ikke være Tvivl med Hensyn til Forstaaelsen af Loven, og da vil alle Embeder, som virkelig kan have nogen Fordel af Oprykning, ogsaa kunne faa Del deri.

Den næste Ændring, jeg tillader mig at foreslaa, er til den nugældende Lovs § 3, men den bestaar kun deri, at Loven af 11. April 1916, som handler om Beregningen af Præstens Forpligtelse til at sikre

sin Enke Overlevelsere, nu indføres i det her foreliggende Lovforslag. Det er altsaa kun en rent formel Ændring.

Endvidere tillader jeg mig at foreslaa nogle Ændringer til Lovens § 4 i det foreliggende Lovforslags § 6. Disse Ændringer har Hensyn til Afløsningen af Offer og Accidenser og udtrykker i Virkeligheden kun, hvad der allerede nu praktiseres. Den første Ændring, der foreslaas, gaar ud paa, at i Beregningen af Vederlaget for afløst Offer medtages Kaldskapellaners aarlige Offerdag og Accidenser af Menigheden. Hensigten var, at alt, hvad der hedder Offer, skulde afskaffes. Derfor er det nødvendigt, at ogsaa Kaldskapellaners Offerdag og Accidenser af Menigheden kommer med ind under Afløsningen. Dernæst foreslaas det, at ved Beregningen af Offerafløsningsvederlaget paa Grundlag af 5 Aars Gennemsnit maa man udskyde det Aar, hvori der maatte have fundet Vakance Sted i Embedet. Det er i Virkeligheden kun ret og billigt, da Offeret viser sig at indgaa sparsommere i et saadant Aar. Fremdeles foreslaas det at tilføje, at et passende Vederlag for Højtidsoffer og Accidenser fra Valgmenighedsmedlemmer og Sognebaandslødere i Pastoratet medtages. Det betyder ikke, at man vil til at paaligne Sognebaandslødere eller Valgmenighedsmedlemmer Bidrag til Offerafløsningen. Hvis man ser videre ned i den gældende Lovs § 4, 3die Stykke, vil man se, at det, der paalignes Sognebaandslødere og Valgmenighedsmedlemmer, ikke opkræves, men det er nødvendigt at medtage det i Aføsningssummen, idet det ellers vilde komme til at gaa ud over Embedet og vedkommende Præst. Jeg skal illustrere dette ved et Eksempel. Tænk vi os, at Gennemsnittet af de sidste 5 Aar er 400 Kr., maa man huske paa, at i disse 400 Kr. indgaar intet Offer fra Sognebaandslødere og Valgmenighedsmedlemmer, men naar man saa kommer til at ligne det fastsatte Vederlag paa de til Folkekirken hørende Beboere i Sognet, hedder det udtrykkeligt, at det, der lignedes paa Sognebaandslødere og Valgmenighedsmedlemmer, opkræves ikke, og ærede Medlemmer vil deraf kunne forstaa, at det Offer, som skulde være 400 Kr., fordi dette er Gennemsnittet af det virkelig ydede, kan gaa ned til kun at blive f. Eks. 300 Kr. Det er derfor nødvendigt, at man i Aføsningsvederlaget medtager et passende Vederlag for Valgmenighedsmedlemmer og Sognebaandslødere. Som bekendt yder Valg-